

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 9 травня 1987 року

№ 57 (3876).

Ціна 2 коп.

Пленум обкому Компартії України

6 травня відбувся пленум обкому Компартії України. Для участі в роботі пленуму були запрошені голови міськрайвиконкомів, керівники обласних відділів, управління і об'єднань.

Пленум розглянув питання:

Завдання партійних організацій області по поглибленню перебудови, поліпшенню роботи з кадрами у відповідності з рішеннями січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС і березневого (1987 р.) Пленуму ЦК Компартії України.

З доповіддю виступив перший секретар обкому партії М. Г. Самілін.

В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Кіровоградського міськкому партії Г. Т. Костромін, перший секретар Бобринського райкому партії О. Г. Тарасенко, перший секретар Олександрійського райкому партії Ю. Г. Целіх, машиніст екскаватора розрізу «Морозівський» виробничого об'єднання «Олександрівський» В. М. Учаскін, секретар парторганізації колгоспу «Україна» Гайворонського району В. П. Стриженюк, голова облас-

конкому В. І. Желіба, бригадир будуправління № 2 тресту «Кіровоградмашзавбуд» А. І. Бабич, перший секретар Новомиргородського райкому партії В. А. Давидяк, ветеран партії з м. Світловодська С. В. Терзіян, голова колгоспу імені Леніна Знаменського району В. М. Гуртовий, секретар облпрофради, голова обкому профспілки працівників агропромислового комплексу В. М. Смаглюк, голова Ульяновського райвиконкому Г. Д. Сольська, формувальник ливарного цеху Кіровоградського виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» П. С. Цуканов, перший заступник голови обласного агропромислового комітету Ю. М. Мацак.

На пленумі обкому партії виступила член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Президії Верховної Ради Української РСР В. С. Шевченко.

Із заключним словом на пленумі виступив перший секретар обкому партії М. Г. Самілін.

В обговореному питанні пленум обкому партії прий-

няв постанову і затвердив практичні заходи обкому по поглибленню перебудови, поліпшенню роботи з кадрами у відповідності з рішеннями січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС і березневого (1987 р.) Пленуму ЦК Компартії України.

Пленум розглянув організаційне питання.

Пленум увільнив Л. Ф. Кібія від обов'язків другого секретаря обкому Компартії України в зв'язку з затвердженням його головою обласного комітету народного контролю.

Пленум увів в члени обкому, обрав членом бюро і другим секретарем обкому партії Є. В. Мармазова, який до цього працював інспектором ЦК Компартії України.

В роботі пленуму взяли участь завідувач відділу сільського господарства і харчової промисловості ЦК Компартії України Є. Р. Чулаков, член ЦК Компартії України, міністр монтажних і спеціальних будівельних робіт УРСР В. З. Борисовський, інспектор ЦК Компартії України М. Є. Гончар.

Вахта пам'яті, вахта миру

МАЛА ВІСКА. На високому рівні пройшли масові заходи Вахти пам'яті в Маловісківському районі. В рамках місячника, що розпочався 9 квітня, відбулися численні зустрічі ветеранів Великої Вітчизняної війни і праці з молоддю, вечори «Квіти — вдовам», «Шляхами батьків», свята вулиць, лекції, бесіди, інші тематичні виховні заходи. На честь Вахти пам'яті в районі було проведено тижень пропаганди пам'ятників.

під час якого було наведено порядок біля братських могил і пам'ятників воїнів, які віддали своє життя за свободу і незалежність нашої Батьківщини.

ДОЛИНСЬКА. Комітет комсомолу БУ «Промбуд»-3 тресту «Криворізь-агробуд», що трудиться на будівництві Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окислених руд в місті Долинській,

виступив з ініціативою відзначити Вахту пам'яті найвищою продуктивністю праці на кожному робочому місці. Із нею співчасно звернулося до всіх комсомольсько-молодіжних колективів будови.

Кожна з бригад отримала конкретні завдання, причому вони носять цілком певну мету. Так, бригада В. Шічка завершує монтаж нульового циклу та будівельно-монтажні роботи на каркасі компресорної станції, будівельники під керівництвом Ю. Лихошерстова працюють на монтажі двох резервуарів питної води тощо. Як і раніше (а подібні вахти вже мають історію), на своїх будівельних майданчиках самовіддано трудяться й молоді будівельники з країн — учасниць зведення майбутнього гіганта металургії.

Сьогодні попереду

Підбито підсумки обласного соціалістичного змагання молодих доярок за чотири місяці нинішнього року, присвяченого ХХ з'їзду ВЛКСМ та 70-річчю Великого Жовтня. Найвищих результатів добилися:

Валентина БАСИСТА з колгоспу імені Фрунзе Кіровоградського району, яка надоїли по 1795 кілограмів молока на корову.

Надія ЖИВОТОВСЬКА з колгоспу імені Шевченка Ульяновського району — 1735.

Ольга КРИВЕЯ з колгоспу імені Шевченка Ульяновського району — 1594.

Надія ДІДУСЕНКО з колгоспу «Росія» Онуфріївського району — 1538.

Анатолій КОРНІЄНКО — дояр колгоспу імені Горького Долинського району — 1533.

Алла ТИКВА з колгоспу імені Горького Долинського району — 1520.

Лілія КУЖЕНКО з колгоспу «Сіюз» Знам'янського району — 1437.

Світлана БРУНЬ з колгоспу «Мир» Гайворонського району — 1391.

Валентина ШАШЛО з колгоспу імені ХХV з'їзду КПРС Онуфріївського району — 1338.

Тетяна БЕРЕЗНЮК з колгоспу імені Ульянова Милославського району — 1310.

Валентина ЯСИНСЬКА з колгоспу «Дружба» Петрівського району — 1295.

Надія КРИСЬКО з колгоспу імені Куйбишева Гайворонського району — 1283.

Світлана ХИЖНЯК з колгоспу «Первое мая» Маловісківського району — 1243.

Ірина ЖУРАВЛІОВА з колгоспу імені Леніна Знам'янського району — 1204.

Катерина ГОНДЮК — в колгоспу імені ХХV з'їзду КПРС Онуфріївського району — 1191.

Раїса ХВАСТА з колгоспу імені Шевченка Новгородківського району — 1182.

Світлана ПРОТИВЦЕВА з колгоспу «Маяк» Знам'янського району — 1130.

Мал. О. БОСОГО.

АНОНС!

КЛУБ ДІЛОВИХ ЗУСТРІЧЕЙ

Як ми вже повідомляли, черговим гостем нашого «Клубу ділових зустрічей» стане заступник голови обласного управління з кадрів і соціальних питань В. Д. СОЛОМІНКО. Взяти участь у колективному ін-

тер'ю можуть усі наші читачі. Свої запитання надсилайте на адресу: 316050, м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36, РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР». МОЖЕТЕ ТАКОЖ ДЗВО-

НИТИ ПО ТЕЛЕФОНУ 2-53-94.

Усі, хто візьме участь в розмові, зможуть дізнатися про розвиток аграрного сектору економіки області, соціально-культурні зміни, що відбуваються на селі, участь комсомольців та молоді в реалізації Проломської програми.

Поспішайте! До зустрічі з гостем нашого «Клубу» залишилися лічені дні.

ЗАГАЛОМ, банальна історія: приїхала до Аджамки з Московської області молодий технік-гідролог Ольга Корольова. Керівники обласного виробничого рибкомбінату полегшено зітхнули: мовляв, матимемо і ми, нарешті, власного спеціаліста по будівництву гідроспоруд. Спеціаліста, потребу в якому міністерство довго не могло задовольнити. Тепер, здається, все піде на лад, адже дівчина з перших днів зарекомендувала себе грамотним фахівцем і, що не менш важливо, її захопили масштабні плани місцевих рибоводів по нарощуванню виробничих потужностей.

До пори, до часу так воно й було: Ольга, швидко освоївшись у колективі, дивувала всіх своїми ідеями, швидко реалізувала складні технічні рішення. Та якось здивувала профспілковий комітет комбінату і своєю наївністю.

АГРОПРОМ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ПОШУКИ

У ТЖЕ, Аджамка, виробничий рибкомбінат. Понад два десятиліття тому головне управління рибного господарства внутрішніх вод УРСР прийняло рішення про створення його на території нашої області. Організація мала сконцентрувати зусилля рибалок, поставити справу на промислову основу. Для цього на однойменній річці, що протікає поблизу села, було споруджено першу чергу вирощування і нерестових водоем. З часом до комбінату увійшли і ставкові господарства частини колгоспів Олександрівського, Новоградівського та Кіровоградського районів, рибгосп імені Петровського, що займається розведенням та промислом риби в Кременчуцькому водосховищі.

Вже на третій рік свого існування з кожного гекта-

ського комбінату хлібопродуктів, часто виготовляються з відхиленням від технологічних вимог. Трапляється, що їх не гранулюють, або ж додають відходи зернових культур, які риба взагалі не споживає, — розповідає директор комбінату В. О. Одинок.

Ще гірше, коли корми доставляються з переборами. А ось кілька свідчень, що ілюструють партнерство рибоводів з працівниками торгівлі. «8 липня 1986 року. Магазини №№ 3, 12, 59 та «Океан», що в обласному центрі, відмовилися прийняти рибу. Через це кілька тонн її зіпсувалося...». «12 липня. Старший продавець магазину «Океан» тов. Новиченко свіжу рибу не прийняв, посилаючись на те, що повинна реалізувати 500 ящиків мороженої...». «5 липня. Підвели магазини № 29 та № 21 м. Олександрії. 2,4 тонн риби було реалізовано на годівлю худобі...».

Звісно, що ці та подібні факти не могли не позначитися на господарській діяльності. Торік, успішно впоравшись з планом виробництва та реалізації продукції, вирощування мальків промислових риб, комбінат не зміг добитися планової собівартості. Воно перевищує встановлені нормативи майже на три карбованці за центнер. І склалася оті карбованці з дня, коли риба залишалася без годівлі, тонн, вимушено реалізованих для годівлі худоби.

Як було, так і залишається невирішеним до кінця кадрове питання. Зрозуміло: заробітки в рибалок невисокі, житло не будується.

— Торік нам було відпущено у фонд розвитку 40 тисяч карбованців, — пояснює секретар парторганізації М. Я. Левіцький. — З такою сумою не дуже розженешся, але більше «старі дірки» латаємо. От би колективний підйом впровадити по-справжньому...

Саме так — «впровадити по-справжньому», тоді люди побачать практичні результати своєї праці, відчують, що кожен зароблений карбованець можна вкласти в потрібну справу.

Дві з половиною тисячі тонн риби і 14 мільйонів штук мальків реалізував торік рибкомбінат. Та це не межа для молодого підприємства. Важливо тільки, щоб усі, хто зацікавлений у зростанні виробництва цінної продукції, повернулися обличчям до його проблем.

М. ЧЕРНЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

2. МІЖ ТРЬОХ ВОГНІВ...

— Хочу на чергу стати для отримання житла, — поклала на стіл заяву. — Маю пільги як молодий спеціаліст...

— Маше, — погодився в нею. — От тільки житла нам не виділяють. Стояти-меш до пенсії у списку першою...

Кажуть, що відтоді охолола дівчина до роботи, все частіше відпрошувалася на день-другий. А потім привезла з дому довідку, що батьки хворіють, потребують догляду...

Одним словом, банальна історія з логічним завершенням — молодого спеціаліста Ольгу Корольову звільнили з посади за її проханням. Та до нашої розмови цей випадок має пряме відношення. Для цього варто лише проаналізувати стан справ на підприємстві, заглянути в історію його виникнення.

ра плеса було виловлено по 10 центнерів риби. Відтоді віддача голубих гектарів зростала невпинно. Та накопичувалися й проблеми. Одна з них — невідповідність площ, що їх обслуговує підприємство, з його технічними можливостями. Якщо починав комбінат із 174 гектарів водоем, то нині зарибнюється понад 500. А вантажівок для заведення комбікорму, ємкостей для транспортування риби, холодильних камер залишилося майже стільки, як було раніше.

І тут особливого значення набувають взаємостосунки рибоводів з поставальниками та споживачами. Адже саме від них залежить ритмічність роботи. На жаль, партнери ніколи не відзначалися надійністю. — Комбікорми, які ми одержуємо з Кіровоград-

Нагорода — посріблена медаль

Недавно в Житомирі відбулася VII республіканська юнацька філателістична виставка, присвячена XX з'їздові ВЛКСМ, XXV з'їздові ЛКСМ України і 65-річчю Всесоюзної товариської організації імені В. І. Леніна. Юних колекціонерів Кіровоградщини представляла учениця 7 класу середньої школи № 6 обласного центру Анна Марченко. Її колекція називалася «По шляху, вказаному В. І. Леніном». Кілька днів тому юна колекціонерка отримала нагороду — посріблену медаль і Диплом. Анна Марченко вдруге бере участь в українській юнацькій республіканській філателістичній виставці.

В. САРЖЕВСЬКИЙ,
заступник голови управління обласного відділення Всесоюзного товариства філателістів.

Із днів минулих

Кажуть, в одній із кінохронік 1945 року рідні упізнали Т. І. Тригуба, який нині живе в селі Долинівка Компаніївського району... Чимало бойових нагород — орден Вітчизняної війни першого, Слани третього ступеня, медалі — прикрашають груди ветерана. Та в одній із них — орден Червоної Зірки — доля особлива.

У лютому та березні останнього року війни точилися запеклі бої в Кенігс-

берзі. Тоді старший сержант Тригуб командував взводом. В сутичках з ворогом він та його хлопці (а були серед них і земляки — С. Науменко, Ф. Рева, П. Малій зі Злики Маловисіського району) проявили мужність і винахідливість. Та в одному з особливо важких боїв командира взводу було важко поранено.

Після госпіталю Т. І. Тригуб потрапив до іншої військової частини, брав участь у штурмі Берліна. А орден Червоної Зірки за бої у Кенігсбергу знайшов його аж через 25 років. З тих пір упродовж ось уже 17 років одягає його ветеран на свята. Так було і нинішнього Дня Перемоги. Як пам'яті про товаришів, з котрими пройшов шляхами війни, береже ветеран свої бойові нагороди.

П. ВОЛОЩУК,
Компаніївський район.

НА КОНТРОЛІ ГАЗЕТИ

«ГЕРОЇ» ЧОРНОГО СПИСКУ

Під таким заголовком в газеті торік 6 грудня була опублікована критична кореспонденція, в якій по-іменню було названо боржників з найбільшим «стажем» обласної наукової бібліотеки імені Н. К. Крупської.

Надійшли відповіді. Від заступника секретаря комітету комсомолу Кіровоградського заводу радіовиробів Алли МАЛИНОВСЬКОЇ:

— Зі згаданих у критичній кореспонденції боржників, на підприємстві працює Ігор Сухотенко, з яким проведено бесіду. Ю. Титов нині працює на виробничому об'єднанні «Друкмаш».

Відповідь секретаря комітету комсомолу педінституту імені О. С. Пушкіна Олега РАФАЛЬСЬКОГО:

— Комсомольці педінституту обговорили публікацію газети, ще раз висвітлювали негативні фанти у

визисному «Комсомольському прожекторі». Студентки Ірина Горещенко і Ніна Довженко ливідували заборгованості. Юрій Голуб зараз служить у лавах Радянської Армії. Про його заборгованість поспіхом доповіли батькам.

Про бесіди з боржниками, курсантами училища повідомив колишній начальник КВЛЮ М. Ф. НІКУЛІН:

— Курсанти 4-го курсу М. Гарцусь, Г. Киш ливідували заборгованості. С. Немнов і Ю. Привалов, які згадувались у публікації, нині в училищі не навчаються. Просимо керівництво бібліотеки імені Н. К. Крупської вчасно інформувати нас про боржників.

«ХІБА СПРАВА ТІЛЬКИ В ПЛЯШКАХ!»

Так називалася кореспонденція («МК» від 19 лютого 1987 року), в якій критикувалася робота приймальних пунктів склотари в обласному центрі. На критику відповідають керівники підприємств.

Директор Кіровоградського заводу продуктів харчових М. А. ГУРІН:

— У публікації нам бу-

ла пред'явлена претензія директора господарської товарної бази Кіровоградського продуктового заводу відомовляється приймати пляшки місткістю 0,33 літра і баночки місткістю 0,2 літра. Вірно, відомо: вони не мають такої можливості, оскільки не випускають продукції для таких місткостей. Баночки місткістю 0,2 літра використовують для виготовлення майонезу. Наш завод у четвертому кварталі перейде на частинний випуск продукції безалкогольних напоїв у пляшках місткістю 0,33 літра. Тоді матимемо наряд на цю тару.

Відповідає директор Кіровоградського міського молокозаводу Б. У. СЛОБОДЯН:

— Дійсно, перебіг з молочними пляшками на заводі мали місце протягом січня, оскільки ними нас погано постачав Одеський склозавод. В умовах такої постачання наш завод особливо гостро був зацікавлений у збільшенні виробничої тари від приймальних пунктів, але в цей час чимало пунктів не працювали через тривале енергетичне фінансування питань, відсутності приміщень і т. ін.

Нині завод отримав достатню кількість молочних пляшок, перебіг у прийманні тари на завод нема.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

«Байдужість»

24 березня під таким заголовком у «Молодому комунарі» було опублікована критична кореспонденція про багаторічні страждання родини Лончинських, яка мешкає в обласному центрі по вулиці Транспортній, 34/2. Починаючи з 1975 року, подвір'я її будинку постійно затоплюється водами, які потрапляють з проїжджої частини вулиці.

Редакція одержала відповідь від голови виконкому Кіровоградського району Ради народних депутатів міста Кіровограда В. Є. АЛЕКСАНДРОВИЧА.

Газета вважає необхідним подати відписку повністю, аби дати автору відповідь.

«Статтю «Байдужість», вміщену в газеті «Молодий комунар», розглянуто в Кіровоградському райвиконкомі.

Райвиконком не збирається самоусуватися від критики, проте вважає, що автор статті підійшов до цього питання тенденційно, і що з метою об'єктивності було б йому правомірно зустрітися з керівництвом Кіровоградського району, на території якого знаходиться будинок Лончинських.

Багато з фактів, наведених в статті, не точні.

Так, за останні сім років будинок по вулиці Транспортній, 34/2 зовнішніми водами не затоплюється. Їх на туалет розташований в природній ложі воді з його території надходять до льоху.

Згідно існуючого законодавства утримання і догляд будинку та прилеглої до нього ділянки покладено на його господарів.

Громадянину Лончинському В. Л. неодноразово роз'яснювалася необхідність життєвих елементарних заходів проти затоплення будов, але вони з боку господарів так

і не були вжиті. Він писав скарги у партійні та райадміноргані.

Ветхість будинку Лончинських не встановлено.

Викликає подив іміровізація автором статті грубої відповіді заявникові, здобутої у райвиконкомі. Проте вірогідність розмови (чи існувала вона взагалі?) одинадцятирічної давнини неможливо встановити.

Що ж, подібна розширена відписка потребує такої ж самої відповіді. Проте дає її не редакція, а заступник голови виконкому Кіровоградського міської Ради народних депутатів В. Г. МУХІН:

«Щоб запобігти затопленню дільниці домоволодіння по вулиці Транспортній, 34/2 дошовими і талими водами шляхо-во-експлуатаційне управління міськомунвідділу відремонтує бордюри частини дороги та дошовий стік у другому кварталі нинішнього року. Відділові комунального господарства доручено взяти під контроль строки виконання робіт».

Отже, хочеться запитати у товариша Александровича: навіщо шляхо-во-експлуатаційному управлінню міськомунвідділу робити ремонт бордюрової частини дороги та дошового стоку, якщо будинок по вулиці Транспортній, 34/2 зовнішніми водами не затоплюється? Навіщо витрачати кошти туди, де все гаразд? У всякому разі «гаразд» на державному папері Кіровоградського райвиконкому.

Редакція чекає конкретної відповіді на статтю «Байдужість» від голови Кіровоградського райвиконкому, а мешканці будинку по вулиці Транспортній, 34/2 вже дванадцять років чекають допомоги...

ХТО? Цього разу редакційники обласної установи — філіалово го управління Кіровоградського облвиконкому. З приводу? Слова читача про стан бухгалтерського обліку в народному господарстві області і про потреби у зв'язку з цим навчально-виробничого комбінату ЦСУ УРСР. Ось що повідомив редакції начальник управління В. В. СКРИННИК:

ВІДПИСАЛИСЯ

«З питань, викладених у кореспонденції «Тут, у тихому провулку...» (21 лютого 1987 року), повідомляємо, що філіальне управління обласного виконкому вживає заходів на посилення контролю за станом постановки бухгалтерського обліку в народному господарстві області».

У внесених відповідних органах пропозиції і рекомендації по усуненню наявних нездоланів в організації обліку і контролю вимагають уваги на забезпечення забезпечення підготовки і підвищення кваліфікації бухгалтерських кадрів.

Навчальному комбінату ЦСУ УРСР обліково-виробничий сприяє в ще ширшому охопленні працівників обліку курсовою підготовкою».

Багато питань, які виникли конкретніше, відповідь, можна було б поставити товаришу В. В. Скриннику. Але хочеться знати хоча б одне: як саме керівництво управління комбінату в підготовці і навчанні бухгалтерських кадрів? Адже в цьому матеріалі йдеться про конкретні заходи навчального закладу.

ЦВІТЕ ВЕСНА У СЯЙВІ ПЕРЕМОГИ!

КІРОВОГРАДСЬКА: ВЕСНА І ЛІТО СОРОК П'ЯТОГО

Великим всенародним святом увійшов день 9 травня в історію радянського народу.

Того пам'ятного дня, коли весь світ облетіла радісна і хвилююча звістка про перемогу, 9 травня пролунали історичні слова товариша Сталіна, який поздоровив радянський народ з переможним завершенням Великої Вітчизняної війни. Він сказав:

— Великі втрати, принесені нами в ім'я свободи і незалежності нашої Батьківщини, незліченні злигодні і страждання, пережиті нашим народом у ході війни, напружена праця в тилу і на фронті, віддана на вівтар Вітчизни, — не минули марно і увічались

повною перемогою над ворогом!

З великою радістю зустріли кировоградці ранок Дня Перемоги.

На площі імені Кірова, в парку відпочинку імені Леніна і в міському саду відбулися масові гуляння.

День Перемоги. Кожен знає, як дорого діалося Батьківщині це свято, скільки крові і поту було пролито для завоювання його.

— Ось і прийшло наше свято, — вистраждало, — говорили тоді радянські люди, тиснувши один одному руки, цілуючись, без меж радіючи.

По всій області пройшли мітинги, присвячені Дню Перемоги. Трудящі Кіровоградщини

на своїх урочистих мітингах одностайно виявили своє прагнення в мирний період працювати по-воєнному, щоб дати більше хліба та інших продуктів для країни.

22 травня 1945 року відбулися збори трудящих міста Кіровограда.

19 липня 1945 року на станції Знам'янка прибув перший ешелон з демобілізованими воїнами, які поверталися в міста і села нашої області, країни.

Героїв-фронтовиків зустрічали тисячі трудящих міста.

Під звуки оркестру славні богатирі-переможці виходять з вагонів. Їх палко вітають трудящі. Тут же на пероні відбувся мітинг. Промовці тепло поздоровили фрон-

товиків з щасливим поверненням додому, в рідні міста і села й закликали їх віддати всі сили і знання справі відбудови народного господарства, зруйнованого німецькими загарбниками.

Демобілізовані воїни від усієї душі дякували знайомцям за щирий прийом, обіцяли їм і в труді нести високе та почесне звання фронтовика.

Покоління змінять покоління, героїчний народ вчинить нові видатні подвиги в праці, в боротьбі, а цей історичний День остаточного розгрому гітлерівської Німеччини залишиться завжди неповторним радісним всенародним торжеством.

Л. БІЛАШ.

СТОРИНКИ ІСТОРІЇ

А АДРЕСУ калантаєвських школярів надіслав лист. Його автор — керівник музею бойової слави середньої школи № 10 міста Прилуки Чернігівської області Пінна Олексій Івахненко повідомляла багато нових відомостей про уродженця села Калантаєво Героя Радянського Союзу гвардії рядового О. Я. Панченка.

ро гітлерівців залишилися лежати на землі, інші в паніці відступили. Ще кілька атак протягом ночі довелося відбити радянським солдатам. Ранком вони вирушили вперед. Раптом із уразливого, до якого прямували, заторохтів ворожий кулемет. На ходу перегрупувавшись, швидко обійшли вогневу точку і закидали її гранатами. Кулемет замовк. Та в цьому бою загинув і відважний герой — Олексій Панченко.

За мужність і відвагу, проявлені при виконанні бойового завдання, Указом Президії Верховної Ради СРСР від 29 жовтня 1943 року гвардії рядовому Олексію Яковичу Панченку було присвоєно звання Героя Радянського Союзу (посмертно).

З метою увічнення пам'яті радянських патріотів, які проявили мужність і героїзм у боротьбі з лютим ворогом, прагнуть чини клопотання перед ледколективом Калантаєвської школи, громадськості села, виконкомом райради народних депутатів, Постановою Ради Міністрів УРСР від 17 травня 1967 року посмертно було присвоєно звання Героя Радянського Союзу О. Я. Панченка. На фасаді освітнього закладу золотом горять слова меморіальної дошки.

На чільному місці в школі — кілька гарно оформлених стелів про Олексія Яковича. Частині гість у піонерів та школярів рідна сестра героя, жителька села Калантаєво, пенсіонерка Юлія Яківна Панченко. І кожна з таких зустрічей перетворюється у хвилююче та незабутнє свято.

Світловодський міським ДТСААФ традиційно проводить змагання з автомобільного багатоборства на приз імені О. Я. Панченка. Горить, не гасне зоря пам'яті про відважного сина Батьківщини.

Л. МАКСЮТА.

с. Калантаєво
Світловодського району.

ФРОНТОВИЙ ГУМОР

А хто битиме фашистів!

Після тривалих боїв одержав солдат відпустку до домівки. Коли повертався назад у підрозділ, наречена його й питає:

— Ти мене любиш, Петю?

— Дуже!

— І зміг би життя за мене віддати?

— Отакій!.. А хто ж битиме фашистів!..

Проста арифметика

Під час Сталінградської битви німецький офіцер звернувся до пораненого солдата:

— Скільки чоловік лишилось від моєї роти?

— Один, пане майор.

— Хто?

— Ви.

— А ви?..

— А я — від другої роти...

Точне звання

Фашистський офіцер до солдата:

— Тобі відомо, хто такі Гімлер, Геббельс, Герінг?..

— Так точно, пане полковнику. Це вершки.

— Які вершки?

— Нашого командування.

— А точніше?

— Биті вершки, пане полковнику!..

Перемога зброї

Німецький солдат підбивав до генеральської машини і тривожно доповідав:

— Пане генерал! Радянський сержант знищив усі наші кулеметні гнізда з нашої гармати!

— Негайно повідомте у штаб армії про блискучу перемогу нашої зброї!..

Трьома мовами

— Ти як розмовляєш із фашистами? — спитав один партизан у другого.

— Залежно від відстані — трьома мовами: кулеметом, гранатою, штиком.

Зібрав Б. СЛЮСАР.
м. Світловодськ.

На марші — солдати Перемоги.

Фото В. ГРИБА.

ХТО ВІН, МИКОЛА ЮДІН?

«У грудні 1941 року в селі Кам'яний Брід Ульяновського району (тоді — Грушківський район Одеської області) була створена патріотична група на чолі з політруком Червоної Армії Миколою Юдіним, який опинився у ворожому оточенні. В лютому 1942 року всі члени підпільної групи були заарештовані й закатовані»...

«3 серпня 1941 року в село Великі Троїани вдерлися фашистські загарбники. Окупанти одразу встановили режим кривавого терору. Вони закатували 23 жителів, у т. ч. 7 жінок і 5 дітей. Сто шістьдесят сім чоловік було вивезено на моторній роботі до Німеччини. Населення села вкритою допомагало партизанам загону «Підданний» та членам підпільної диверсійної групи, яку очолював майор М. Юдін, забезпечував їх одягом і харчами, надавав притулок»...

Ці дві цитати — з книги «Кіровоградська область» серії «Історія міст і сіл УРСР». А ще в дитинстві я не раз чув про героїчні подвиги вищезгаданого Миколи Юдіна. Розповіді ці носили майже легендарний характер, а сама оповідь про мужність Миколи Юдіна ходила по району, доповнюючись все новими подробками. За думкою одного Юдіна був «майже генералом», інші — лейтенантом. Але і ті, і інші сходилися в одному: вони пишались сміливою людиною з ім'ям Микола Юдін.

Всі мої спроби зв'язатися

з військовим архівом закінчилися безрезультатно. Листи несли: «Не значиться...». Із розповідей людей, які зустрічалися з героєм, почастило встановити, що Микола був вище середнього зросту, з вимовою явно російською, характерною для сибіряків. Тоді, взимку сорок першого, йому було приблизно двадцять три роки.

Якже опинився в селі Великі Троїани Микола Юдін?

Можливо, він із знаменитої 95-ї дивізії полковника Шеметова, яка вела свій останній героїчний бій біля села Красногірка Голованівського району (від цієї місцевості до Великих Троїан близько 30 кілометрів). А, можливо, Микола Юдін із числа тих воїнів невідомої частини, яка тримала свій останній бій на західній околиці Кам'яного Броду, чекаючи наступу німців з заходу. Ворог же вступив до села з боку селища Жакчик Гайворонського району, тобто з півдня. Майже всі червоноармійці загинули.

В селі Микола Юдін зблизився з Ядвігою Перекос, яка невдовзі стала йому дружиною та вірним помічником. Всі ці дані мають відривчастий характер, бо ніхто не заготовував і не хронікував подій. Радянські люди вважали за честь краще

загинувати в нерівній боротьбі, ніж скоритися. Після арешту Микола Юдін продемонстрував високий героїзм. Під час транспортування в Ульяновку Юдін викопав зброю у начальника поліції Жан-дарського, впритул стріляв у загарбника, а сам тікав. За патріота спіткав невдача. Непізнаний поліцейський доїхав санями до Ульяновки, вказавши загарбникам шлях, яким попрямував Юдін після зухвалого нападу. І того було затримано в районі села Сабатинівки. Загинув герой у Завалівській тюрмі, де його було закатовано разом з Ядвігою Перекос.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Публікуємо цей матеріал, як одну з мало відомих сторінок Великої Вітчизняної війни, як свідчення ще одного подвигу на Кіровоградщині. Запрошуємо ветеранів війни, юних слідопитів, піонерів та комсомольців до пошуку. Надсилайте на адресу редакції зібрані вами документи, спогади. Дана разом напишемо ще одну сторінку нашої історії.

ГЕРОЇВ НАШИХ ІМЕНА

Нині могили патріотів знаходяться поруч центральної прохідної Завалівського графітового комбінату.

Але хоча зупинитися на факті байдужості. В Ульяновці надрізі відмовилися визнати діяльність підпілля в районі і, зокрема, в селі Кам'яний Брід. Причиною відмови стала бюрократична відписка: «Не вистаєє письмових документів». Це викликає подив: невідомо, котра своєю честю вважала вести бій з ненавистим ворогом, не думаючи про звіти для потомків, винна в тому, що не залишилася серед живих?

...В Музеї історії Великої Вітчизняної війни УРСР, Ульяновка визначена одним із центрів партизанського руху. Це в Кієві, а ось адова?

«Білих плям» вистаєє, але самі ми маємо підняти записи мовчання. Ніхто не повинен залишатися забутих.

С. КОЛЕСНИКОВ,
громадський кореспондент «Молодого комунар».
с. Кам'яний Брід,
Ульяновського району.

Диск-Зал

ЕТАЛОННА КАСЕТА «З БОРОДОЮ»

Буде власна дискотека

Давно мріяли старшокласники Машоринської середньої школи Знамянського району мати свою дискотеку: зал з відповідним освітленням, апаратуру, диск-жокея. На загальних учнівських зборах вирішили: буде дискотека.

З ентузіазмом почали оформлення автового залу. Усі роботи по освітленню, встановленню апаратури (поки що позичили її у сільському клубі) взяв у свої руки Сергій Кононенко.

І от перші програми дискотек... Власне, це інформаційно-музичні вечори, які почергово готують 9 та 10 класи. Молодіжні течії в західній музиці й відповідно екскурс у світ сучасної молодіжної музики. Вечір, присвячений XII Всесвітньому фестивалю молоді та студентів у Москві...

Найкраща ведуча дискотек, як вважають старшокласники, — Тетяна Шевченко, учениця 10 класу. Вона випускниця Знамянської музичної

школи, захоплюється музикою і незабаром збирається випробувати свої сили на вступних екзаменах до музично-педагогічного факультету Кіровоградського педінституту.

Допомагають старшокласникам молоді вчителі секретар учительської

комсомольської організації історик Тетяна Анатоліївна Тищенко та вчитель молодших класів Ірина Володимирівна Ясінська.

Недавно на спільному засіданні комітету комсомолу школи і колгоспу «Октябрь» нарешті було вирішено питання з при-

дбанням власної шкільної апаратури. Враховуючи те, що учні школи допомагали колгоспові у збиранні овочів, на виділені господарством кошти (700 карбованців) учні отримують усе необхідне для повного обладнання дискотеки.

Я. ШКОДА.

На знімку: учні обговорюють чергову програму шкільної дискотеки. Фото О. УСТИНОВСЬКОГО.

З ІСТОРІЇ ПІСНІ

Героїчний марш

10 СІЧНЯ 1889 року в стінах Львівського університету вперше зазвучали гімни: заключні рядки:

Шалійте, шалійте, снажені нати!
Годуйте шпіонів,
будуйте тюрми!
До бою сто тисяч
побірників стане!
Піраєм!
Піраєм!
Піраєм всі найдани!

В цьому вірші поет-студент Олександр Колесса рішуче й сміливо висловив протест проти насильства і деспотії австро-угорських правителів. На той час початкуючий поет уже був відомим автором віршів «Вперед», «Слабодухам», «Збудись, народе» та інших.

Свій героїчний марш «Шалійте, шалійте...» Олександр Михайлович Колесса (1867—1945) писав на добре відоме йому мелодію чоловічого хору варягів з історичної трагедії К. Устияновича «Ярополк Перший Святославич», музику до якої створив західноукраїнський композитор, диригент, публіцист і музично-громадський діяч Анатоль Климентійович Вахилишин.

Ведьора, заключна маршова мелодія після музичної редакції Якова Степового швидко поширилася на своїх дужих крилах усе ідейне вігн твору, близького як мотивами до «Вічного революціонера» Івана Франка. У буремні дні першої російської революції героїчний марш облетів усю Україну. Найпопулярніший варіант був опублікований в львівській газеті «Земля і воля» в № 21 за 1907 рік.

Пісню залюбки співали на вулицях і площах Львова, під час мітингів і демонстрацій. Невдовзі вона була перекладена на польську та чеську мови, а з

1898 року з'явився російський текст Г. Т. Кржижановського «Беснуйтесь, тирани», яким захоплювався В. І. Ленін:

Беснуйтесь, тирани,
глушите над нами,
Грозите свирелою
тюрьмой, нандалами:
Мы сильные духом,
хоть телом поправны,
Позор, позор, позор вам,
тираны...

Російський текст пісні вперше був надрукований в 1900 році в ніколайівській газеті «Южный рабочий». Великою популярністю користувалася вона і під час революційних подій 1917 року, на фронтах громадянської війни, публікуючись майже в усіх комсомольських та фронтних збірниках революційної поезії.

Величезна популярність героїчного маршу «Шалійте, шалійте, снажені нати» свідчить і про неабияку музичну цінність твору. Тож і не дивно, що Дмитро Шостакович разом з іншими революційними піснями до своєї знаменитої одинадцятої симфонії «1905 рік», відзначеної Ленінською премією, вводить і мотив з пісні «Шалійте, шалійте...».

Настрої революційних мас Європи, заклик до єднання пригноблених класів у боротьбі проти поневолювачів, віра в справедливість народних вимог, впертість у перемозі над старим світом, погляд у світле майбутнє — ось ті якості, що цементують бойову пісню, продовжують її життя.

Б. ІВАНІВ,

м. Світловодськ.

3 ТИХ ПІР, як голос Лариси Доліної вперше залунав на платівках-мінйонах, минуло 5 років. За цей час вона успішно брала участь в біг-бенді під керівництвом К. Орбеляна, співробітничала з оркестром під керівництвом А. Кролла, з ансамблем «Мелодія», з музикантами А. Кузнецовим, Л. Чижи-ком та іншими.

«Как жизнь, ты непроста, как жизнь, непостижима» — це слова із пісні «Музыка» (І. Крутой — К. Куліса, переклад Н. Гребньова) є камертоном не тільки саме для цієї пісні, а й для всіх інших композицій з диска Лариси Доліної, «Затяжний стрибок». Вона пристрасно звертається до музики із відчуженням, за те, що може її мовою висловити свої почуття, думки, може спілкуватися з людьми. А мова — незвична.

ЛАРИСА + ЛАРИСА...

Ім'я Лариси Доліної стало широко відомим серед прихильників інструментального джазу після появи кінофільму «Ми із джазу», в якому їй не тільки було виконувати роль, тому що грала вона себе. Її апарати з кіно і телебачення через джазову пісню неважно прослідкувати. Це — «Вітер перемін» (М. Дунаєвський «Мері Поппінс, до побачення», «Сентиментальний романс» (М. Кажлаєв — М. Подберезовський) в кінофільмі «Дивак», «Затяжний стрибок» (В. Севаст'янов — А. Римський-Корсаков) в одній із новорічних телепередач та багато інших, що звучали в різних телепрограмах.

Особливістю згаданого диска, яка має зацікавити читачів, є те, що в його створенні взяли участь і наші земляки. Це — колишній вихованець Кіровоградського музичного училища, керівник одного з популярних московських інструментальних ансамблів, автор музики до чотирьох пісень диска Ігор Крутой та працівник облпрофради, автор слів пісні «Дошовий вечір» Лариса Калужна.

Л. Калужна — одна із перших учасниць літстудії «Сіва» при обласній газеті «Молодий комунар». Лариса давно звертається до піснених текстів,

училища, керівник одного з популярних московських інструментальних ансамблів, автор музики до чотирьох пісень диска Ігор Крутой та працівник облпрофради, автор слів пісні «Дошовий вечір» Лариса Калужна.

Л. Калужна — одна із перших учасниць літстудії «Сіва» при обласній газеті «Молодий комунар». Лариса давно звертається до піснених текстів,

ЛАРИСА + ЛАРИСА...

ці слова із пісні «Музыка» (І. Крутой — К. Куліса, переклад Н. Гребньова) є камертоном не тільки саме для цієї пісні, а й для всіх інших композицій з диска Лариси Доліної, «Затяжний стрибок». Вона пристрасно звертається до музики із відчуженням, за те, що може її мовою висловити свої почуття, думки, може спілкуватися з людьми. А мова — незвична.

Ім'я Лариси Доліної стало широко відомим серед прихильників інструментального джазу після появи кінофільму «Ми із джазу», в якому їй не тільки було виконувати роль, тому що грала вона себе. Її апарати з кіно і телебачення через джазову пісню неважно прослідкувати. Це — «Вітер перемін» (М. Дунаєвський «Мері Поппінс, до побачення», «Сентиментальний романс» (М. Кажлаєв — М. Подберезовський) в кінофільмі «Дивак», «Затяжний стрибок» (В. Севаст'янов — А. Римський-Корсаков) в одній із новорічних телепередач та багато інших, що звучали в різних телепрограмах.

Особливістю згаданого диска, яка має зацікавити читачів, є те, що в його створенні взяли участь і наші земляки. Це — колишній вихованець Кіровоградського музичного училища, керівник одного з популярних московських інструментальних ансамблів, автор музики до чотирьох пісень диска Ігор Крутой та працівник облпрофради, автор слів пісні «Дошовий вечір» Лариса Калужна.

Часто, повертаючись з роботи, слухаю музику з динаміків біля входу в студію звукозапису. Не раз збирався зазирнути сюди, та все ніяк було. Але якось почув знайому пісню «Букет» Олександра Барикіна, не витримав — зайшов.

Так почалося моє знайомство з молодіжним колективом Олександрійської студії звукозапису Кіровоградського обласного об'єднання «Побутрадіотехніка» та його проблемами.

Комсомольці Валерій Стреленко, Анатолій Кожем'яченко та Людмила Бойко годинами можуть говорити про музику різних жанрів, виявляючи при цьому компетентність. Та коли мова заходить про їхню студію, змовкають, опускають голови і лише потім їх ніби прориває — починають нааперто говорити про небо-ліле.

Я записав монолог оператора Валерія Стреленка:

— Щомісяця ми обслуговуємо близько 750 жителів міста і його гостей. Плати по наданню послуг населенню (з тисячі карбованців) виконуємо. Але робити це дедалі важче.

Причини? Їх кілька. Взяти, наприклад, поповнення фонотеки новими музичними творами. Поні з обласного центру до нас дійде еталонна касета, все, що на ній записано, втрачає популярність. А старі пісні віддаються дуже мало цікавлять. Про який прибуток можна говорити в такому разі?

Ми пробували самі оперативно поповнювати фонотеку. Що з цього вийшло, розкажу на конкретному прикладі. Шойно увійшла в моду група «Модерні токинг», ми звернулися з проханням розширявати записи її композицій у студії, у своєму місті. Нас уважно вислухали і... заборонили. Дали

«добро» тільки тоді, коли пісні цього дуету звучали з кожного вікна. Або ось ще проблема. Ми працюємо на апаратурі 1973 року випуску, зняті з виробництва. Це магнітофони «Ростов-102» і «Маяк-203». Вуваля в бувають апарати захрипли настільки, що не можуть забезпечити потрібну якість запису. Магнітофони у студії експлуатуються безжально і давно себе окупили, та оновлювати апаратуру ніхто не збирається. Але ж це було б вигідно!

Потребує ремонту приміщення студії. Сьогодні наших клієнтів зустрічають обшарпані стіни і напівморок, в умовальнику безперервно тече вода з крана. Куди ми тільки не зверталися з проханнями допомогти в ремонті — марно.

Чи справедливо скаржитися Валерій Стреленко безсумнівно. Не секрет, що офіційний дозвіл на масове тиражування сучасної музики одержати дуже складно, треба подолати не один бюрократичний бар'єр, особливо якщо йдеться про зарубіжну музику.

Така ситуація призвела до того, що любители музики йдуть на поклон до ділків, що гріють руки на захопленні музикою.

Бесідуючи зі студійцями, не раз чув від них про бажання працювати на повному господарському. Тоді вони могли б частину проблем (у тому числі й заміну апаратури та закупку високоякісної магнітної стрічки й касет), вирішувати самі. Може, це бажання комсомольців студії знайде підтримку в Олександрійському міському ЛКСМУ, а Кіровоградське обласне об'єднання «Побутрадіотехніка» в порядку експерименту переведе студію на повний господарський?

В. ЧЕБИШЕВ.

м. Олександрія.

Океан

Музыка А. БАРЫКИНА
Стихи Б. ДУБРОВИНА

Ветер мужества
Снова колышет волну.
Ветер мужества
Снова касается флага,
Ветер мужества
Нашу овеял весну,
Вновь над нами
Огни Зодиака...

ПРИПЕВ:
Океан, океан, океан,
Под великою звездной
крышей.
Ты как небо, отяжлому
дап.
С каждым днем ты
все ближе,
Вечной юностью дышешь.

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

Океан, океан, океан,
Океан,
Сколько думали,
Как от причала уйдем.
Скільки верили
Нашей мужавою силе,
Сколько грезили
Строгим моряким трудом,
И мечту эту в явь
превратили.

ПРИПЕВ:
Плещет звездами
Странетный простор
молодой,
Сердцу радостно
В этой сверкающей сини.
Просто мы родились
Под счастливой звездой,
Под высокой звездой
России.

ПРИПЕВ.

Калейдоскоп «Диск-залу»

Всероссийские свято танцю, у якому взяли участь самодіяльні артисти з Іванова, Оренбурга, області Сибіру і Далено-го Сходу, відбувся у місті Немерово.

Великий успіх випав на долю радянської групи «Автограф», яка представляла нашу країну на XI Міжнародному фестивалі естрадної пісні у французькому місті Бурж (департамент Шер).

У травні на сцені Великого театру показуватиме виставу Німецька опера на Рейні.

Великий симфонічний оркестр ЦТ і ВР почне свої виступи в Іспанії.

Недавно в донецькому залі «Дружба» з успіхом пройшли виступи народного артиста Грузинської РСР В. Кінабідзе.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішньогосподарського життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-98; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Бк 013153.

Індекс 01103.

Обсяг 0,5 друку. арк.

Зам. № 246.

Тираж 63 700.